

[Grove]

EF kan støtte Østlandene i den svære omstillingsproces, som de er inde i, fra planøkonomi til markedsøkonomi. Det er jo også det spørgsmål, der nu skal diskuteres på de to regeringskonferencer – og derfor er det vigtigt, at vi får det diskuteret godt igennem – hvordan samarbejdet kan forstærkes og tilpasses de udfordringer i Europa.

Det centrale spørgsmål set fra konservativ side – og vi synes, det bør præge diskussionen – er, hvordan man skaffer den rette balance imellem EF og medlemslandene, for et forstærket samarbejde må og skal ikke sættes lig med centralisering.

Ligesom vi herhjemme hver gang meget nøje overvejer den rette balance imellem staten og kommunerne, mellem borgere og samfund, skal vi naturligvis også i det Fællesskabsanliggende, vi nu diskuterer, diskutere, hvad der kan løses nationalt, og hvad vi skal være fælles om. Der skal ikke være nogen tvivl om, at nærhedsprincippet er et grundlæggende princip for Det Konservative Folkeparti. Det, vi kan løse nationalt, skal løses nationalt. Kun på områder, hvor det ubetinget vil være til alle medlemslandenes fordel at samarbejde og skaffe en form for fælles politik, skal der vedtages regler.

Man har i de sidste dage kunnet læse truslen om, at når vi gik videre i dette samarbejde, så blev Danmark en delstat i Europa. Det er fuldstændig fejlagtigt. Jeg tror ikke, at der er ét land i Europa, der vil være delstat. Jeg kunne ikke forestille mig, at Frankrig ville gå med til noget, der gjorde det til en delstat i Europa, og selvfølgelig vil Danmark heller ikke gå med til noget, der gør os til en delstat i Europa.

Det, vi går ind i, er et forpligtende samarbejde, men også med fokus på nærhedsprincippet, og derfor er vi meget glade for, at udenrigsministeren lægger megen vægt på det i de forhandlinger, han skal ind i.

Jeg mener også, at det er meget nødvendigt, at vi fastholder den linie for åbenhed, som vi også ønsker i Fællesskabet. Der skal ikke være tvivl om, at vi fra konservativ side gerne ser de øvrige nordiske lande tilslutte sig EF, jo før jo bedre. Jeg mener også, at det ville have stor betydning for denne del af Europa, at vi kunne få de nordiske lande med. Vi kunne blive en Østersøregion, der danner et modstykke til Middelhavsregionen. Vi kunne være betydelig mere hjælpsomme over for både Polen og de

baltiske lande i det øjeblik, vi havde Norden med i EF og dermed fik en stærk Østersøregion. Det vil være til gavn for de lande, men det ville så sandelig også have stor interesse for os.

Et andet punkt, der jo også er oppe, er diskussionen om udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der er ingen tvivl om, at det samarbejde, der er startet inden for EF på dette område, har stor betydning for os alle og også for Danmark.

Golfen har været nævnt som et godt eksempel på det nødvendige samarbejde i sådanne situationer, og selv om man aldrig skal være pessimist, så ved man jo godt, at der nok kommer andre lignende kriser, hvor det vil vise sig, at det er meget nødvendigt.

Fra konservativ side vil vi gerne videreudvikle dette samarbejde, men der skal heller ikke være tvivl om, at vi lægger vægt på, at det er regeringerne, der samarbejder, det er Rådet, der diskuterer og udformer den fælles politik her. Vi kan sige det helt klart og rent på en anden måde: Fra konservativ side ønsker vi ikke, at Kommissionens formand, Delors, rejser rundt i verden som en overstatsminister på regeringens vegne. Vi er ikke i tvivl om, hvor det skal ligge.

Vi er nu langt fremme med det indre marked, og derfor er det ganske naturligt, at vi fortsætter med at udbygge disse politikker inden for det indre marked. Der er ingen tvivl om, at den økonomiske og monetære union er en helt naturlig forlængelse af det samarbejde, vi har startet dér, og fra konservativ side lægger vi megen vægt på det. Jeg mener netop, at i et land som Danmark, der skal leve af eksport, da vi ikke har råstoffer, altså skal leve af handel, er det en af de største handelshindringer, vi kan få væk, hvis vi kører videre i samarbejde inden for den politiske og økonomiske monetærunion.

Jeg ved godt, at mange vil hævde – vi har jo set Christen Sørensen's bog, og jeg er heller ikke i tvivl om, at når SF kommer på talerstolen, vil man komme med mange trusler om det – at det fører til Europas Forenede Stater. Vi har allerede hørt den første diskussion om det. Men der er ingen, der laver forenede stater, uden at landene selv vil være med til det. Vi har i memorandummet fra Danmark helt klart lagt frem, hvad vores synspunkter er om en videreudvikling af samarbejdet, og når man møder andre landes parlamenter, bliver de mere og mere opmærksom på disse problemer. Derfor vil den videre udvikling naturligvis være et forpligtende samarbejde og ikke mere.